



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד סלאמה ת"ז 056322936

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רוני אלסטר

ב"כ הנאשם עו"ד אנה שכטמן

הנאשם – נוכח

מתורגמנית לשפת הסימנים גב' טלי שמע

פרוטוקול

גב' שמע:

אני מבקשת לומר כי אני מתורגמנית לשפת סימנים ישראלית ובינלאומית. מהתרשמותי היכולת שפתית של הנאשם מוגבלת וכך גם הבנתו את שפת הסימנים. אעשה ככל שאוכל.

החלטה

אתמול התקבלה פניה למזכירות בימ"ש לפיה לא יוכל להתייצב מתורגמן לשפת הסימנים הדובר את השפה הערבית, אלא מתורגם לשפת סימנים רגילה. סברתי כי נכון יהיה לדאוג להתייצב מתורגמן לשפת הסימנים גם אם אינו דובר את השפה הערבית, אך ככל שתסבור המתורגמנית כי הנאשם אינו מבין את הסבריה, תפנה לבית המשפט ותדווח על כך.

ניתנה והודעה היום י"ג אב תש"פ, 03/08/2020 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

ב"כ הנאשם:

אציין כי המומחה התייצב בשעה 11:30. הדיון מתחיל כעת בשעה 13:04.

מר אלעד אבוהב, מוזהר כחוק:

חקירה ראשית:

מאשר שערכתי את מסמך נ/3.

ש: ספר על הכשרתך

ת: בעל חברה העוסקת בתחום הוידאו והאודיו, נותן שירותים למיטב גופי השירות בישראל. עד מומחה ונותן יעוץ לסני"צ למעלה מ-6,7 שנים. דור שני ליועצים בתחום הסאונד והוידאו. אני גם זה מחובר למה שאני כותב בחו"ד, אני גם כימאי, איש ריאלי הייתי מורה למתמטיקה. זה די מחבר אותי לממצא שמצאתי כאן.

ש: מה עשית?

ת: אני קיבלתי צילומים מהסני"צ לגבי איזה שהיא פריצה לבית, בד"כ מבקשים מאיתנו לחדד תמונה, מושתדלים לא לעוות א המציאות אלא ליפות ולהראות לדייק את הדברים. אנו לא באנו לשנות מציאות. הסרט היה באיכות טובה, יחסית למצלמות אבחה. רואים את אותו אדם מסתובב בבית ומבצע פריצה. הבנתי שלא הצלחתם לזהות את הפנים אם זה הנאשם. אני לא יכול לומר שאני כן זיהיתי או לא. תפקידי רק לחדד. יש לנו אלמנט שבא להראות עוד מידע על אותו פורץ שזה גובהו. המטרה היתה לשפר את איכות הוידאו, להוציא תמונות עומדות. בדיקה של תקינות, עיוותים של התמונה. הממצא הנדון זה עניין הגובה. איך הגעתי לגובה של אותו חשוד. בגדול חיפשנו קנה מידה, היחיד שיכולנו למצוא פרופורציונלי, לפני זה יש מקרר, שם לא היה קנה מידה כי היה רחוק, המקום היחיד שיש קנה מידה בין אותו חשוד לבין משהו זה הדלת. אותה דלת סטנדרטית של 2 מטר.

ב"כ הנאשם:

עובדת גובה הדלת אינה במחלוקת.

ב"כ המאשימה:

מגישה מזכר של שוטר שהגיע למקום ביום 26.7.20 ומדד את הדלת שלא שונתה מאז האירוע ואכן גובהה 2 מטר והמשקוף 5 ס"מ.

• מיוגש ומסומן ת/21



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

המשך:

עשינו חישוב פשוט, נוכל לעשות את החישוב יחד ולהסביר את הגובה.
מפנה לתמונה שליד החלון, זה לא מדויק לגבי חוות הדעת כי שם התמונה דיגיטלית.
מציג את התמונה ששימשה כבסיס לחישוב שנמצא כאן. אנו יודעים שהדלת עצמה 200 ס"מ. לקחנו
סרגל. גובה הדלת 13.4 מ"מ. אני מבצע את עבודת החישוב בפני בימ"ש.
במציאות יש 200 ס"מ בתמונה 13.4 ס"מ. רואים את הפורץ, הוא עומד זקוף יש לו גם נעליים וכובע
אפשר טיפה להוריד מהגובה של אותו אדם. מודד כעת הגובה ברוטו עם הכובע והנעליים 12.1 ס"מ.
צריכים להוריד מזה קצת כי זה ברוטו. נמצאים בסביבות 12 ס"מ ברוטו.
עושים חשבון יחסית פשוט, 11.9 כפול 200 לחלק 13.4 תוצאה 1.77 מטר. יש סטיה. אולי 1.77 ס"מ
סטיה פלוס מינוס ס"מ אחד.
הגובה של החשוד בתמונה 1.76 ס"מ.
אחרי שהצגתי את הנתונים הבנתי מב"כ הנאשם את הדברים.

ב"כ הנאשם:

אחרי שקיבלתי את הנתונים, ביקשתי מהנאשם לפנות לרופא ולקבל נתונים באשר לגובהו המדויק
מפנה לנ/2 גובהו 1.62 ס"מ.

המשך:

ש: לשאלת בימ"ש בהינתן שגובה הנאשם 1.62 וגובה הדמות בסביבות 1.77 ס"מ האם יכול
להיות הסבר לסטייה כזו חוץ מאשר המסקנה של ההגנה שזה לא אותו אדם?
ת: היה לנו משחק של איפה נמצאת הדמות במיקום הכי נכון שיהיה מידתי לסקאלה. שיהיה
הכי מהימן. בהתחלה בדקנו אותו ליד המקרר. שם התמונה היתה מעוותת. כאשר אני מדבר
ברבים, הכוונה אני והעובדים שלי. לא היתה פרופורציה לדמות, המקור הכי נכון שראינו זה
ליד הדלת. כי הוא גם פותח והם מקבילים.
ש: לשאלת בימ"ש, כמה תואם הצילום והפרופורציה בין הדמות והדלת למציאות?
ת: די קרובה למציאות.
ש: לא תיתכן סטייה של 14-15 ס"מ?
ת: לא, אם זו היתה סטייה של 4-5 ס"מ אז הייתי יותר זהיר. אבל לא כאשר מדובר בסטייה גדולה.
ש: בזמן אמת לא ידעת מה נתוני הנאשם
ת: מאשר
ש: האם זה נכון לומר שהפער נוספיק גדול כדי שתוכל להגיע למסקנה שלא מדובר בדמות
שהגובה שלה 1.62 ס"מ.



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

1 ת: זה לא. אני גם מפנה לתמונות שיותר קל לראות בדיגיטל וסבור שאני רואה את הנאשם
2 לראשונה שלא מדובר בו.

3

4 התמונה שעליה נערכו החישובים מוגשת ומסומנת 5/5 ;

5

6

חקירה נגדית:

7 ש: אמרת שיש לך חנות אופטיקה?

8 ת: מעבדת וידיאו וסאונד.

9 ש: מה הכשרתך

10 ת: כימאי. תואר ראשון בכימיה.

11 ש: למדתי אופטיקה הנדסית?

12 ת: חוץ מכימיה לא. עברתי קורסים בפיזיקה.

13 ש: לימודי הנדסה אחרים?

14 ת: פיזיקה וכימיה ומתמטיקה. מצטיין.

15 ש: גאומטריה.

16 ת: כן, זה חלק ממתמטיקה.

17 ש: על סמך איזו תמונה הסתמכת בחוות הדעת?

18 ת: 5/5

19 ש: איך הגדלת את התמונה?

20 ת: הדפסתי לא הגדלתי.

21 ש: תסביר

22 ת: הוצגה על המחשב, עשיתי הדפס והדפסתי.

23 ש: איך יצא גודל גדול? אני הדפסתי ויצא קטן.

24 ת: זה לא משנה, אפשר לעשות חישוב גם ע"ג התמונה הקטנה. הפרופורציה נשמרה. התמונה

25 שלך אצלנו קצת סובבנו שיצא ישר פלס.

26 ש: סיבוב התמונה עשוי לשנות ביחס מצלמה?

27 ת: לא, רק לצורך נוחות המדידה.

28 ש: איך בחרת דווקא את הנקודה הזו?

29 ת: בנקודה זו מדדתי כי זה הרגע שפותח את הדלת ונמצאים בקו מקביל זה לזה.

30 ש: איזה שניה של הסרטון?

31 ת: צריך לבדוק.

32 ש: החישוב לא מדויק ולכן גם בחוות דעת שנתת אמרת שהגובה של אותה הדמות בתמונה בין

33

1.77 ל- 1.76



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

- 1 ת: נכון, זה לא מדויק על הס"מ לכן יש לי מרווח ביטחון שיאמר גם אם טעיתי זה 5 ס"מ אני
2 מוכן לקחת על עצמי.
- 3 ש: אני אומרת לך שהחישוב לא מדויק כי לא לקחת בחשבון את המשתנה החשוב של המרחק
4 מהמצלמה.
- 5 ת: לקחתי בחשבון. החשוד והדלת נמצאים באותו מרחק בדיוק, ולכן אמרתי שלא יכול למדוד
6 מול המיקרר, כי שם היתה בעיה שאת מציינת. בדלת אין לי את הבעיה כי הדלת פתוחה. הוא
7 פותח והאדם והדלת באותו קו. אם הדלת היתה סגורה אני מסכים איתך.
- 8 ש: מדגימה לך דמות של דלת ובובה וממחישה לך תוך כדי הזזת הדלת והבובה את תפיסתי שבכל
9 זווית נתונה גודל הדמות ביחס לדלת תשתנה. התוצאה תשתנה.
- 10 ת: התוצאה תשתנה אבל לא בסדרי גודל שאנו נמצאים בו לכן לקחתי את הסטיה. כל עוד אני
11 בסטיה זה בסדר.
- 12 ש: אתמול ישבתי עם הסרטון וכפי שאפשר לראות הדפסתי את התמונות ועשיתי חישובים.
13 לקחתי תמונה אחת מ- 0.032 שניה מ- 0.033, 0.0032.
- 14 ת: יש לי בעיה אחרת, בשום אחת מהתמונות לא נמצא במצב זקוף, יש תמונות שהוא מכופף.
15 ש: תמונה נוספת משניה 0.035
- 16 ת: האדם מכופף לגמרי זה לא רלוונטי.
- 17 ש: אמרת שיש צורך שיהיו במקביל?
18 ת: נכון
- 19 ש: אני אומרת לך שבתמונה שהם הכי נמצאים במקביל זו התמונה שאני מציגה לך עכשיו?
20 ת: כן, אבל הוא מכופף לכן לא לקחתי את התמונה הזו. אם תסתכלי על נ/5 הדמות זקופה אבל
21 לא מתוחה מעבר לגובה שלה.
- 22 ש: אם נסתכל בדיוק ברגע הזה, אני אומרת לך
23 ת: בדיוק גלל זה לא לקחתי את התמונה שאת לקחת כי זה לא פרופורציונלי.
- 24
- 25 ש: תסכים איתי שבין התמונה שלך לשלי יש הבדל?
26 ת: אם היינו יכולים לקחת את הדמות בנ/5, להכניס לתמונה ת/22 הייתי יכול לומר זה הגובה
27 של האדם פיקס בלי הסטיה. אין לנו את זה.
- 28
- 29 • התמונה מוגשת ומסומנת ת/22;
30
- 31
- 32 ש: תעשה חישובים
- 33 ת: בהתאם לבקשתך אני מנסה לחשב את גובה הדמות בת/22, לפי החישוב שאני עושה הגובה
34 של הדמות המכופפת הוא 1.66 מטר, מזכיר כי הגובה של הנאשם לא מכופף 1.62 מטר.



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

- ש: המדידה שלנו עם סרגל בדף בזוית כעת.
ת: נכון
ש: יכול להיות סטיה של מ"מ אחד ואני אומרת לך שכל מ"מ הוא 3 ס"מ.
ת: אני לא יכול לדעת.
ש: בכל תמונה מתוך הסרטון של 30 שניות יש 3 שניות או 4 שניות ליד הדלת, כל תמונה שהקפאתי והדפסתי הגובה משתנה.
ת: נכון, אבל עדיין בגדר הסטיה.

ב"כ המאשימה:

- לשאלת בימ"ש אני חולקת על המומחה בשתי נקודות.
אחת שבחירת התמונה, היא לא בהכרח המיטבית שבה נלקח בחשבון היחס בין המצלמה לאובייקט, אנו יודעים שאם הדלת פתוחה קצת או יותר גודל התמונה משתנה, המומחה לא הראה איך עשה זאת. הנקודה השני שאני מבקשת להציג למומחה שבכל תמונה שבחרתי החישוב מביא לתוצאה שונה, לפי החישוב שלי הסתמכתי על החישוב שעשה המומחה.

העד:

- אני לא מצאתי סטיות בסדר גודל כזה.
התמונה שאני בחרתי היא הכי טובה בנסיבות.

המשד:

- ש: תציג איך אתה מבצע את החישוב על התמונה הבאה.
• מוגשת ומסומנת ת/23.
ת: אני שם סרגל מתחילת הדלת עד סופה. גובה הדלת 3.4 ס"מ. 2.8 ס"מ, לכן גובה הדמות המכופפת 1.64 מטר.
ש: הפער בין 1.64 ל-1.67 נעוץ בשני דברים, אחד התנוחה של אותה דמות שבאחת מכופף ת/23, ובתמונה השניה ת/24 עומד כשהראש למעלה, ואפשר לראות מרחק מהחלון.
ת: אם האדם מרים את הראש למעלה או מתכופף לפתוח את הדלת הגובה משתנה.
ש: גם אם היינו מזיזים את הדמות זה היה משתנה.
ת: נכון בגלל זה יש סטיה.
ש: ז"א גם לאופן שבו הדלת פתוחה יש משמעות. סטיה.
ת: לא אמרתי שלא. שימי לב גם כאשר מכופף 1.64 וכאשר מרים את היד מעלה זה 1.76 שזה עדיין לא הגובה שלו.
ש: הכל בהשערה לא מדויק במאה אחוז?



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

- 1 ת: לא
- 2 • התמונה מוגשת ומסומנת ת/24 ;
- 3 ש: לשאלת בימ"ש
- 4 ת: לגבי מיקום וגובה מנורות תקרה בת/24 ו- ת/23 זה תלוי במרחק ולא ניתן להסיק דבר מגובה
- 5 המנורה בתמונות מאחר שיש עיוות של הגובה. גם אם הדלת היתה סגורה לא הייתי יכול
- 6 לקחת את המידות. ברגע שפתח את הדלת עשה משהו שכן אפשר היה למדוד אותו. זה הקביל
- 7 אליו. זה הדבר היחיד שהיה מקביל אליו.
- 8 ש: הדרך הטובה למדוד את היחס בין האובייקטים אם הם מקבילים?
- 9 ת: נכון
- 10 ש: חיפשת תמונה שהאובייקטים מקבילים?
- 11 ת: כן. היתה תמונה שבה היו יותר קרובים, ת/22, אבל שם הדמות מכופפת. זה נכון שהתמונות
- 12 מעט עקומות וניסינו גם ליישר אבל זה לא משפר את ההשוואה בין האובייקטים.
- 13 ש: נכון לומר שהתמונות בדו מימד והמציאות תלת מימדית
- 14 ת: כן
- 15 ש: ולכן נוצרים עיוותים של המצלמה למרחק ביניהם.
- 16 ת: נכון, כך לדוגמא המנורה בנ/5 שנראית כאילו קרובה אל הדמות אבל פשוט לפניו, יותר קרובה
- 17 למצלמה ולכן נראה כאילו היא יותר נמוכה מהדמות.
- 18 ש: אמרת שהאיכות טובה
- 19 ת: יחסית כן.
- 20 ש: אמרת שאתה לא מזהה את הנאשם?
- 21 ת: אמרתי שזה לא תפקידי. לא אמרתי שמזהה ולא אמרתי אחרת.
- 22 ש: אני אומרת לך שיש בתיק אדם עד , שהסתכל בסרטון שאמרת שהוא באיכות טובה, שיש לו
- 23 היכרות עם הנאשם
- 24 ת: זה השופטת תחליט
- 25 ש: האם אתה יודע איזה שניה הקפאת את התמונה נ/5
- 26 ת: הנתונים לא לפני אני מוכן להעביר אותם לבי"כ הנאשם.

חקירה חוזרת:

אין.

העדות הסתיימה בשעה 14.00.



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

סיכומים:

ב"כ המאשימה:

המחלוקת בין הצדדים בתיק זה היא מצומצמת מאד כשלמעה כל תיק החקירה הוגש בהסכמה לביהמ"ש ואין מחלוקת העובדה שהנאשם היה באזור בזמן הפריצה ועבד בגינה ביחד עם העד שריף, אין גם כל טענה באשר לקבילות הסרטון או איזה שהיא טענה מבחינת יסודות העבירה, אלא ההגנה טוענת לטעות בזיהוי ולטענת ההגנה מצפייה בסרטון אין מדובר בנאשם ולא ניתן לסמוך על עדות המעביד שלטענת ההגנה משקלה אינה גבוהה, ואילו המאשימה סבורה כי יש בראיותיה די על מנת להרשיע את הנאשם בכל העובדות המיוחסות לו בכתב האישום כפי שאפרט.

חומר החקירה מעיד ע"ת 5 המעסיק של הנאשם אשר שריף בעדותו במשטרה שהוגשה לביהמ"ש ת/20, בשורה 12 ושורה 18 עומד על טיב ההיכרות עם הנאשם שמכיר אותו המון שנים, בעבר היו שכנים ועובדים כ 15 שנים יחד. מדבר בשבחו של הנאשם ומתאר שיש לו מצב כלכלי קשה בהמשך עדותו בשורה 24 מתאר שהנאשם והוא הגיעו למקום בשעה 12, עבדו 40 ד', מפנה גם לעמ' 10 לפרו'. מתאר שהנאשם לבש גינס חולצה וכובע של גננים, ובשורה 38 מספר שעבדו יחד אך לא באותו חלק בגינה, בשורה 56 מציגים החוקרים לעד את הסרטון, ובשורה 57 מתאר העד שרואה את הנאשם נכנס לתוך הבית, מסתובב שם מביע כעס, והחוקר אף רואה לנכון לציין שהיו דמעות בעיני העד, ניכר שהוא פגוע וכועס.

כשנשאל כיצד זיהה את הנאשם, מסר שמכיר אותו שנים, חבר טוב שלו, ובהמשך החוקרים מציגים 2 סרטונים והעד מזהה את הנאשם שזה מסתובב בבית. העד העיד בביהמ"ש, לבקשת התביעה, מתאר יחסיו את הנאשם שהיו חברים טובים, מאשר שעבדו יחד, הגיעו עם רכבו, מתאר פרטי הלבוש, כאשר בביהמ"ש העד שוב מזהה את הנאשם, את פרטי הלבוש, עולה מהפרו' בבירור שהעד בביהמ"ש היה תחת לחץ שהיו רעשים מהקהל, הסנגורית הלחיצה אותו, גם בנו של הנאשם הלחיץ אותו, מפנה לעמ' 12, שורה 27, 13 שורה 1, וחרף הלחץ שבו היה מסר שמזהה אותו לפי פרטי לבוש, שפם, הצד של הפנים, מפנה לשורה 3 עמ' 13.

אציין כי העד ביקש לעצור את התמונה כי רצה לזהות בוודאות ולא רצה לעשות עוול לנאשם. העד מזהה את הנאשם בסרטון, שהדמות ניגשת לדלת, ואומר שזה הנאשם, ואומר כנות כי ב 2 סרטונים מזהה בוודאות ובאחד לא בוודאות, כמובן שמדובר באותה דמות בתוך הבית בכל 3 הסרטונים ולא מדובר ב - 2 אנשים או אדם שהתחלף באמצע, וברור שהלחץ בו היה נמצא, המעמד, הסנגורית, בנו של הנאשם והרעשים מהקהל נותנים את אותותיהם. הוא נמצא תחת לחץ אך יחד עם זאת מזהה אותו בוודאות ב 2 מתוך 3 מהסרטונים בוודאות, כך עולה מהפרוטוקול.



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

1
2 הפסיקה דיברה רבות על שאלת הזיהוי, יפים לעניין זה ניתוח ביהמ"ש לשאלה זו, בע"פ 9040-05
3 בעניין אוחיון, נקבע כי הבחינה של עדות הזיהוי נחלקת לשני שלבים, ראשית נבחנת אמינותו של העד
4 המזהה ובשלב השני נבחנת מהימנות הזיהוי של עצמו, כך גם עולה מע"פ 2098-08 בעניין פרעוני,
5 פסקה 6 לפס"ד של כב' השופט אנגל. העד המזהה מעורר שני קשיים אפשריים, האחד שמשקר, והשני
6 טועה, ובכל מקרה יש לבחון עדותו הן ברובד הסובייקטיבי והן ברובד האובייקטיבי.

7
8 נראה כי בעניינו העד המזהה הותיר רושם מהימן כאשר ביקש לעצור את הסרטון, שלא היה בטוח,
9 הודה שבתמונה אחת לא מזהה בוודאות, תיאר יחסים קרובים עם הנאשם, אין סכסוכים ביניהם,
10 כשהעד מזהה גם בתחנת המשטרה, שם אולי מרגיש קצת יותר בנוח לאור היותו מתנדב במשטרה כפי
11 שעלה בביהמ"ש כאשר היה תחת לחץ גם כן זיהה.

12 בין הנאשם לעד ישנה היכרות קודמת רבת שנים, גרים בשכנות ועובדים ביחד מזה 15 שנה.
13 מפנה לע"פ 10360-03, בעניין שדיד, וכך גם בע"פ 2331-08 בעניינו של קסטרו, כאשר יש היכרות
14 קודמת בין עד מזהה לאובייקט הזיהוי, למעשה הסיכוי לטעות בזיהוי קטן.

15
16 משך הזמן שהעד ראה את הנאשם בארוע מדובר ב 3 סרטונים שאינם קצרים, לא מדובר על מבט
17 בחטף או תמונה לא ברורה. מבחינת תנאי הזיהוי מדובר בסרטון שצולם באור יום, תנאי תאורה
18 טובים, מרחק מהדמות, כאשר גם היה פה עד מומחה שהעיד שהסרטון יחסית באיכות טובה. גם
19 מבחינת הזמן שעבר מהארוע ועד לזיהוי, מדובר בזמן קצר יחסית, ושוב, מבחינת אמינות הזיהוי,
20 האמינות מתחזקת שמדובר בסרטון חלף תמונה ובאיכות טובה.

21
22 מבחינת המבחן הסובייקטיבי העד מהימן ולא משקר, מבחינת המבחן האובייקטיבי על מנת לשלול
23 טעות של העד, יש לבחון את איכותה סרטון ואת היכולת לזיהוי, ביהמ"ש יוכל להתרשם כי מדובר
24 בסרטון איכותי ולצד היכרות מוקדמת ארוכת שנים של העד את הנאשם, בנוסף לכובע המיוחד,
25 המסקנה המתבקשת היא כי אין בפנינו טעות.

26
27 לעניין שאלת טעות שבטביעת עין, ביהמ"ש בעניין מליקר, בע"פ 4384-93, קבע כי הסיכוי לטעות
28 בזיהוי המבוססת על הכרות מוקדמת הוא קטן, וכי אין מניעה לבסס הרשעה על עדות זיהוי יחידה,
29 כך גם נקבע בעניין קסטרו, על ידי כב' השופט ארבל בפסקה 13, ובעניין שדיד בפסקה 12.
30 במקרה שלפנינו ההגנה מבקשת מביהמ"ש לקבוע כי הדמות בסרטון היא אינה הנאשם ועל כן לזכות
31 אותו, לעניין זה מפנה לע"פ 6864-03, בעניין רוטנשטיין, על ביהמ"ש לנקוט זהירות יתרה, שכן אינו
32 חשוף לחקירה נגדית, מפנה לעמוד 669, 670.
33



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

1 כשהיכרות מוקדמת היא מילת המפתח לאמינות הזיהוי, שהזיהוי מתבצע על ידי אדם שמכיר את
2 הנאשם 15 שנה, משקלה הראייתי עולה על שופט שאדם זר לו.
3 שההגנה בחרה לא להביא עד מומחה לזיהוי, המאשימה סבורה כי די בזיהוי העד על מנת להרשיע,
4 לחיזוק עדותו תבקש המאשימה להצביע על מספר דברים נוספים.
5 מבחינת נסיבות המקרה, שהנאשם והעד עבדו בבית שמציניים שכל אחד עבד בחלק אחר, היתה
6 לנאשם הזדמנות לבצע את העבירה, העד לא היה צמוד לנאשם כל העד ולכן יתכן שלא ראה את
7 הנאשם מבצע את העבירה בזמן אמת אלא רק זיהה אותו בסרטון.
8 מהעדויות בתיק עולה כי לנאשם היה מניע לביצוע עבירת רכוש, כאשר מתואר על ידו ועל ידי העד
9 מצב רפואי וכלכלי לא פשוט. מדובר בכובע גננים, לא מדובר בכובע שכיח, לא מדובר בכובע מצחיה
10 שחור שיותר שכיח, אלא משהו שלא רגיל לנוף. מה הסיכוי שבדיוק בביתה סמוך במקום בו עבד,
11 בשעות בו עבד, שעות הצהריים באמצע השבוע, יהיה אדם אחד שלבוש באותם פרטי לבוש שלצד זה
12 מתווסף הזיהוי הישיר.
13 הנאשם עצמו העיד גם כן וניתן היה לראות שהנאשם מרחיק עצמו מהסיטואציה, מהשעות ומנסה
14 להציג לביהמ"ש תמונה כאילו כלל לא היה שם ברגע ביצוע העבירה, לא יודע כלל איפה היה, שהעד
15 שריף הוא זה שדואג להכל, שבעמ' 23 לפרו', טוען שאולי לשריף יש בעיות בעיניים ובהמשך טוען
16 ששריף כושת"פ של המשטרה.
17 המאשימה תבקש לקבוע כי המסקנה היחידה האפשרית היא כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב
18 האישום וכי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את האמור בכתב האישום, ותבקש להרשיעו.
19 באשר לטענה אפשרית של ההגנה למחדלי חקירה, היתה התפרצות גם לבית הסמוך שלא נבדקה, רק
20 אציין כי בבית השני השכנה לא היתה מעוניינת בטיפול משטרי, שכן לא נגנב דבר מביתה, עולה גם
21 כי יש שם טביעת נעל, שגם אם השכנה כן היתה נותנת אישור להיכנס לבית שלה ולקחת את אותה
22 טביעת נעל, הדבר היה יכול להוסיף לראיות ולא לגרוע מהם.
23 יש גבול מסויים עד כמה המשטרה יכולה לחייב אנשים להתלונן על עבירות שבוצעו בביתם.
24 ככל שיטען על ידי ההגנה שלא נלקחו ט.א, עולה מהסרטון שהנאשם היה עם כפפות ולכן המאשימה
25 סבורה שלא היו מחדלים בתיק זה, וככל שהיו מחדלים הם אינם יורדים לשורשו של הענין ואינם
26 פוגעים באפשרות הנאשם להתגונן.
27 בסופו של יום הביאה ההגנה עד מומחה, וניסתה לטעון כי גובהו של הנאשם נמוך בהרבה מגובהה
28 של הדמות בסרטון, אני אומרת בזיהויות ועל אף שהעיד במקצועיות, לא התרשמתי שיש לו
29 מקצועיות מיוחדת מעבר לאדם מן הישוב, וכראיה ישבתי עם הסרטון וביצעתי אותם חישובים עם
30 עצמי, כפי שהוגש בת/23, ו-24. נראה שלמעשה אותו עד לא לקח בחשבון את היחס בין
31 האובייקט, הדמות, למצלמה, והיחס בין הנאשם לדלת, כך שלמעשה באותו סרטון ניתן להגיע
32 לתוצאות שונות שבת 22, 23 ו-24 וגם בנ/5, וכל אחת מהתמונות האלה, שהן מאותן 3 שניות של
33



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

1 אותו סרטון, הגובה משתנה. הזווית בה הדלת פתוחה ומיקום הדמות ביחס לדלת, ולא בכדי, אמר
2 פה בכנות העד, שאם היה ניתן לקחת את הדמות מהתמונה בנ/5, ולשתול אותה בת/22 היתה
3 מתקבלת תוצאה אופטימלית. אוסיף ואומר שגם אז לא יכולנו לדעת בוודאות את גובה הדמות שכן
4 לא נעשה כל חישוב על מנת למדוד מרחקים בין הנצלמה לדלת, בין המצלמה לדלת, ובין הדמות
5 לדלת. שכל שינוי של מ"מ בתמונות הוא שינוי של מס' ס"מ במציאות.
6 כמו גם נ/2, שם נקבע כי גובה הנאשם הוא 1.62, גם שם אנו לא יודעים אם נמדד זקוף, עם נעליים
7 או בלי, וגם שם יכולה להיות סטיה של מס' ס"מ.
8 בסופו של יום, המאשימה סבורה שאין מקום לתת משקל לעדות העד ונראה שלא ניתן לקבוע ברמה
9 אפילו שמעוררת ספק סביר לעניין גובה הנאשם, והמאשימה סבורה כי הוכיחה מעל לכל ספק סביר
10 כי הנאשם ביצע את המיחוס לו בכתב האישום ונבקש להרשיעו.

11

12

ב"כ הנאשם:

13 כתב האישום מייחס לנאשם עבירת התפרצות, כאשר למעשה הראיה היחידה האמיתית כנגד הנאשם
14 היא ת/14, שזה אותו סרטון אבטחה מהבית הפרוץ. ההגנה תטען כבר בראשית דבריה שאין לאף אחד
15 יתרון על משנהו, לאף צופה אין יתרון על משנהו, כאשר ביהמ"ש צריך לצפות ולהתרשם, כדומה
16 להתרשמות של שופט אחר, מהסרטון, שצוין שלאחר שצפה פעם אחר פעם בסרטונים ובתיק החקירה,
17 ומבלי להתעלם מעדותו של מר שריף, סבר כי קיימת חולשה ראייתית משמעותית בכל הקשור לטענה
18 לפיה המשיב הוא זה שפרץ לדירה והוסיף כי המשיב צולם בזמן חקירתו בתחנת המשטרה בתאריך
19 11.3.19 וניתן לראות כי בטנו בולטת קמעה, השופט ביקש אף מהמשיב לעמוד באולם ביהמ"ש
20 והתרשם שכן פני הדברים. כאשר צפייה בסרטונים מלמדת שמדובר בפורץ אתלטי אשר מבנה גופו
21 שונה באופן מסויים לעומת המשיב שבפני, מפנה לפרו' הדיון מיום 28.3.19, עמ' 6.

22 מבקשת להגיש רק כדי להראות שכל מי שצופה בראיות בתיקים יכול להגיע למסקנה שונה, ואין דרך
23 למסקנה חד משמעית וניתן להתרשם מהסרטון באופן ישיר. החלטת ביהמ"ש מיום 28.3.19 מסומנת
24 נ/6.

25 ההגנה תוסיף כי המדינה הסכימה עם החלטת כב' השופט מלמד, ועובדה ששוחרר מייד ללא כל תנאי,
26 ביקשה עיכוב ביצוע, לא הוגש ערר. מבחינת מסויימת המדינה מסכימה עם זה שהאיש שבסרטון הוא
27 בעל מבנה גוף ונתונים נוספים שונים.

28 הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירה, לא שמר על זכות השתיקה, הכחיש כל קשר להתפרצות,
29 הסכים שיבדקו ט.א. או כל דבר אחר, כאשר ברשותו לא נתפסו הנעליים השחורות שרואים בסרטון
30 את הפורץ נועל אותם, על אף שהיתה פעולת חקירה זה לא נתפס.

31 היה מחדל חקירתי בולט, בכך שלא בוצעה חקירה של התפרצות נוספת. לא לקחו ראיות פורנזיות
32 מהדירה שנפרצה, למעשה לא עשו דבר, מפנה לעדות של רון יפה, שמספר אודות הבית הנוסף שנפרץ
33 ולא נעשתה שום פעולת חקירה בעניין זה, שיכלה או לאשש או להפריך את גירסת הנאשם שכן אין



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

1 חולק כי עבד יחד עם ע"ת 5, שזה המעסיק ובמידה כפי שביהמ"ש אמר היה מבצע 2 התפרצויות היה
2 ניתן לראות שנעדר זמן רב, ניתן היה לקחת ט.א. מהדירה שנפרצה, ולמעשה אי מיצוי החקירה הינה
3 נסיבה שפועלת לטובת הנאשם ומחלישה את ראיות התביעה, שהינן מלכתחילה לא מאוד חזקות.
4 למעשה ההגנה תטען שלנאשם יש "חצי אליב"י" וזה על פי עדות המעסיק עצמו, ע"ת 5, אשר מספר,
5 מפנה לפרו' עמ' 11 שורה 30: כי הוא והנאשם עבדו באותו בית באותו זמן. כלומר לא רואה את
6 הנאשם יוצא מהבית, וההגנה תטען שלא הגיוני ולא סביר שהנאשם, אדם מבוגר יחסית, הספיק
7 להתגנב החוצה מהבית בו עבדו, ללכת לבית אחר, לפרוץ לבית האחר, כאשר אין חולק שלא נלקח שום
8 דבר מהבית הפרוץ, כאשר לא נלקח דבר, לחזור אחרי זמן מסויים כאילו שום דבר. הרי הפורץ בסרטון
9 פתח את החלון, את הרשת, נכנס לבית, הסתובב בתוך הבית, יצא מהבית, כל זה לוקח זמן והמעסיק
10 היה חייב להבחין לכל הפחות בהעדרות מסויימת של הנאשם והדבר הזה לא קרה, הוא לא מדבר על
11 זה.
12 ע"ת 5, המעסיק, העיד בביהמ"ש, הוצג לו סרטון בו רואים את ההתפרצות. מפנה לעמוד 13, שורות
13 31 עד 33, שם אומר המעסיק כי בסרטון הזה "אני בספק כי התמונה יותר בהירה, מוארת, הפנים לא
14 ממש... לא רוצה לעשות עוול כי הפנים.. לא מצליח לחבר...". למעשה ניתן לראות כי המעסיק שהינו
15 היחיד שמזהה את הנאשם, מטיל ספק בזיהוי, כאשר רואה את הסרטון בצורה ברורה יותר. כאשר
16 אומת עם כך שבתחנתה משטרה זיהה בסרטון הזה, השיב, בעמ' 14 שורות 5 ו-6 לפרו', "היום, בגלל
17 שאני רואה את התמונה פה והיא נראית לי יותר בהירה, מוארת אני פה בספק".
18 כמו כן, עמ' 15 שורות 6 עד 10, נשאל העד האם עצרו את הסרטון במשטרה כפי שעשו בביהמ"ש, השיב
19 בשלילה ונשאל על ידי ההגנה עכשיו כאשר תתעכבו על הפנים אמרת לא בטוח, הוא השיב נכון. שורות
20 8-9 עמ' 15 לפרוטי. בהמשך חקירה נגדית של עד/5 הוגש זכרון דברים הכנה לעד לפני חקירתו. נ/1
21 מעלה כי כאשר הוצג לעד ת/14 אמר כי הפנים לא מזוהות פה ואמר כי אף אמר את זה במשטרה
22 לחוקר. כמו כן העיד במסגרת נ/1 כי במשטרה הראו לו את הסרטון במסך ולא כך במחשב. שזה סותר
23 את ת/9 לפיו השוטר הוריד את הצילומים על דיסק ולא טלפון ולכן לא ברור כיצד טוען כי צפה דרך
24 הטלפון במשטרה. מפנה לעמ' 14 שורות 33 אמר שצפה בנייד של החוקר. ההגנה תטען כי גם כאשר
25 מדובר בעד שמכיר ומזהה ניתן לזכות עקב טעות בזיהוי בתום לב. מפנה לדוח ועדת דנצינגר. הועדה
26 הציבורית למניעת הרשעות שווא ותיקונם. כאשר הטענה שלנו שלא מדובר כאן באיזה שהוא ניסיון
27 להפליל את הנאשם להיפך. מדובר לחלוטין בטעות בזיהוי שנבע מזיהום של החקירה כאשר הזיהום
28 בזיהוי היה משום שטרם הצגת הסרטון למעסיק בתחנת המשטרה, חקרו אותו אודות הנאשם.
29 העבודה שלו, פרטים עליו, כלומר, לא הראו למעסיק את הסרטון ושאלו מי אתה רואה ואז התביעה
30 יכלה לומר שהזיהוי לא נקי, אינסטנקטיבי. אמיתי. אך לא כך קרה. כאשר הראו למעסיק את הסרטון
31 בתחנת המשטרה זה היה בסוף החקירה שלו כאשר כל החקירה מתחילתה ועד סופה היתה אודות
32 הנאשם. כמה זמן אתה מכיר את הנאשם, כמה זמן עובד אצלך, לקראת סוף החקירה מציגים לו
33 סרטון, ואז שואלים אותו את מי אתה רואה אז אומר המעסיק שרואה את הנאשם.



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

1 ההגנה תטען שאפשרות שהדברים הללו החקירה אודות הנאשם השפיעו על התת מודע של המזוהה,
2 וגם זיהה אותו קיימת אפשרות שגם בתום לב טעה, בגלל ההשפעה הפסיכולוגית שהיתה טרם הצגת
3 הסרטון. מפנה לת"פ 17028-04-18 פדידה, של כב' השופטת שיינרט. שם מפנה השופטת לע"פ.
4 מצטטת. השופטת מזכה את הנאשם על אף שהיה זיהוי של שוטר שמכיר את הנאשם שנים רבות ואף
5 מציינת בעמ' 40 פרוטוקול כי התרשמה שקיים דימיון ממשי ומוחשי בין דמות הנאשם לבין דמות
6 האדם בסרטון. לגבי הדימיון במקרה שלנו גם לא קיים.

7 מטעם ההגנה העידו הנאשם והמומחה אשר קיבל את הסרטון ועל מנת להציג תמונה ברורה לבימ"ש
8 הדפוס תמונות מהסרטון כי בסרטון לא רואים את פניו של הנאשם העד למעשה שהינו נוסף להיותו
9 בעל מעבדה לצילום הוא גם מורה למתמטיקה אקדמאי יודע לעשות חישובים הוא ציין בחוות דעתו
10 שהגובה של החשוד לדבריו הוא 1.77 מטר כאשר העיד כאן, ונחקר גם בחקירה נגדית אמר בהגינותו
11 שיכולה להיות סטיה מסוימת של 5 ס"מ אבל בסופו של יום לא יכולה להיות סטיה של 15 ס"מ שזה
12 למעשה הבדלי הגובה בין הדמות הסרטון לנאשם וזאת בהסתמך על נ/2. העד הגיש את נ/5 שזה
13 למעשה הצילום עליו עשה את החישוב. החישוב נעשה בנוכחות בימ"ש והתובעת שעמדה לידו ועשתה
14 יחד איתו את החישובים. כאשר למעשה המאשימה טוענת שהתוצאה האופטימלית היתה אם היו
15 מחליפים בין נ/5 ל- 22/ת אמר העד שבמידה וכך היה נעשה החישוב היה מדויק, היות ולא ניתן לעשות
16 זאת יכולה להיות סטיה של 5 ס"מ. לא ניתן לומר כי יתכן שתהיה סטיה של 15 ס"מ גם בתמונות אותן
17 חברתי רצתה להגיש, ת/23 ו- 24/ת והדמות בסרטון מכופפת עדיין גבוה יותר מגובהו של הנאשם
18 שהוא 1.62. הנאשם העיד שגם כאן בדומה לחקירה במשטרה, מפנה לעמ' 7 שורה 20 לפרוטוקול, גם
19 כאשר מאמתים אותו עם כך שהמעסיק מזהה אותו, לא נכנס לבית. עמ' 18 שורה 2, משכך הראיה
20 היחידה שעל בסיסה מבקשת המאשימה לבסס כאן הרשעה בעבירת התפרצות היא למעשה הסרטון
21 שמתעד את ההתפרצות והגנה תטען שבימ"ש צריך לצפות בסרטון ולקבוע על בסיס כל הראיות
22 שהוצגו לרבות ראיות ההגנה, האם הדמות בסרטון היא מעל לכל ספק סביר, הנאשם שעומד לדין.
23 ההגנה סבורה שאי אפשר לקבוע מעל לכל ספק סביר שזה המצב, לכן נבקש לזכותו.

ב"כ המאשימה:

24
25
26 העד, המומחה, מעולם לא אמר בעדותו מדויק, אמר שהכל הערכה.

ב"כ הצדדים:

27
28
29 מגישים אסמכתאות.



בית משפט השלום בנתניה

03 אוגוסט 2020

ת"פ 19-03-28211 מדינת ישראל נ' סלאמה

החלטה

נקבע לשימוע הכרעת דין לתאריך 1.10.20 בשעה 11:30.
חובת התייצבות לנאשם.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפת הסימנים לדיון הנדחה.

ניתנה והודעה היום י"ג אב תש"פ, 03/08/2020 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלד על ידי אורית זיתוני